

[Stats- og udenrigsministeren.]

slutspurt. Mon vi ikke på begge sider har grund til at se på, om arbejdsformen er så effektiv, som den burde være?

Må jeg føje endnu en bemærkning til her. Det har undret mig såre gennem nogle debatter i den senere tid at høre, at interne drøftelser, tilfældige bemærkninger, øjeblikbestemte forslag, der antydes eller fremsættes i udvalgene, efterhånden gøres til genstand for fuldstændig åben behandling her i tinget. Der var dog i gamle dage noget i retning af *modus in legibus* gående ud på, at det, der foregik i udvalgene, hørte hjemme dér, og det, man diskuterede i salen, ikke var udvalgenes interne forhandlinger, ikke de enkelte medlemmers direkte bemærkninger, men sagens helhed. Jeg tror, det høje ting har adskilligt at spekulere på med hensyn til den arbejdsform, der bl. a. på dette punkt er blevet udviklet.

Jeg er direkte uenig med det ærede medlem hr. Poul Møller, når han anstiller den betragtning, at embedsmændene fremefter skulle være stillet således, at de frit kunne komme frem med, hvad de vil. Det ærede medlem kan ikke sammenligne de svenske forhold med de danske; i Sverige er embedsmændene jo direkte ansvarlige for deres fagområder og embedsområder, hvorimod ministeren ikke er direkte ansvarlig for sit specielle område. Herhjemme har vi et andet system; her er ministeren ansvarlig, og man kan skælde ministeren ud, hvis man synes, at han har undladt at give oplysninger, eller hvad man nu kan finde på. Jeg advarer meget imod, at man i bestræbelserne for at nå frem til en nyorientering går ind for den ordening, som det ærede medlem faktisk antydede. Jeg er sagligt uenig med det ærede medlem i de betragtninger, han på dette punkt fremførte, men der kan som sagt nok være anledning til at drøfte de mere principielle og praktiske spørgsmål vedrørende arbejdsformerne — og hvem skulle i øvrigt afvise at deltage i en sådan drøftelse?

Såvel det ærede medlem hr. Erik Eriksen som det ærede medlem hr. Poul Møller var inde på spørgsmålet om byggestøtte og huslejeloggivningen, og begge beklagede, at der ikke allerede var fremsat forslag til lovrevision.

Jeg vil gerne indrømme, at regeringen havde gjort sig håb om, at forberedelserne vedrørende de to love kunne have været tilendebragt så betids, at lovforslag kunne have været fremsat i indeværende folketingsår. Forberedelserne har imidlertid været temmelig tidkrævende. Hvis der alene var tale om en ajourføring af de hidtil gældende lovbestemmelser, ville problemet let have været klaret, men forholdet er jo det — og det er der vist fra de fleste sider enighed om — at der i hvert fald for byggestøttelovens vedkommende bør ske en ret gennemgribende omlægning, således at man i stedet for den hidtidige statsfinansiering får en ordening, der i højere grad baseres på privat finansiering. Problemerne er genstand for indgående overvejelser, og der har været ført og føres en lang række forhandlinger med de interesserede parter, herunder specielt med repræsentanter for banker, sparekasser, kredit- og hypotekforeninger.

Det ærede medlem hr. Poul Møller mente, at byggeriets projektering ville gå i stå på grund af ukendskab til den kommende byggestøttelov, og at boligministeriet intet får at forberede til igangsættelse efter den nugældende lovs udløb. I dette tror jeg det ærede medlem tager fejl. Der ligger i dette øjeblik i boligministeriet ansøgninger med skitseprojekter til ca. 35 000 lejligheder ud over, hvad den nugældende lov giver mulighed for at yde lån til. Der er altså projekter nok. Og for at sikre, at der også er detailprojekter færdige, når den nugældende lov udløber, har boligministeriet opnået finansudvalgets flertals tilslutning til inden for et beløb på 8 mill. kr. at yde lån til byggeriets projektering. Inden for dette beløb vil der kunne bestilles detailprojekter til ca. 8 000 lejligheder, og boligministeriet foretager i øjeblikket bestillinger på detailprojekter med henblik på igangsættelse efter den nugældende lovs udløb.

Når det ærede medlem hr. Poul Møller stiller sig særdeles kritisk an på dette punkt, burde måske det ærede medlem og hans parti og for øvrigt også venstre have vist interesse for sagen på et tidligere tidspunkt i stedet for at søge forslaget vedtagelse hindret i finansudvalget.

Naturligvis har løsningen af arbejdssituationen i foråret indtaget en væsentlig plads i de betragtninger, som oppositionen har